

Nazwa jednostki prowadzącej kierunek:	WYŻSZA SZKOŁA REHABILITACJI					
Nazwa kierunku:	RATOWNICTWO MEDYCZNE					
Poziom kształcenia:	PIERWSZY					
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY					
Moduły wprowadzające / wymagania wstępne:	Efekty kształcenia z przedmiotów: anatomia, ratunkowe leczenie obrażeń ciała, medyczne czynności ratunkowe, medycyna ratunkowa					
Nazwa modułu (przedmiot lub grupa przedmiotów):	ODDZIAŁ ORTOPEDYCZNO-URAZOWY – praktyka 6 semestr					
Forma studiów /liczba godzin/liczba punktów ECTS:	Ogółem	Zajęcia zorganizowane		Praca własna studenta	liczba punktów ECTS	
		teoretyczne	praktyczne			
Studia stacjonarne	Liczba godzin	50	-	50	-	2
Studia niestacjonarne	Liczba godzin		-	50	-	

Cele modułu:

Celem przedmiotu jest dostarczenie studentowi wiedzy z zakresu ortopedii i traumatologii narządu ruchu, rozpoznania uszkodzeń ruchu oraz udzielenia poszkodowanemu medycznych czynności ratunkowych. Doskonalenie zdobytej wiedzy oraz umiejętności praktycznego jej wykorzystania. Praktyki powinny umożliwiać zdobycie podstawowego doświadczenia zawodowego niezbędnego w pracy ratownika medycznego. Student poznaje zasady funkcjonowania i prowadzenia dokumentacji medycznej w Oddziale ortopedyczno-urazowym - poznanie sprzętu oraz leków będących na wyposażeniu Oddziału. Bierze czynny udział w niektórych procedurach: badanie chorego, unieruchomienie złamań, postępowanie z pacjentem w nagłych stanach traumatologii narządu ruchu.

Zakładane przedmiotowe efekty uczenia się i ich powiązanie z efektami kierunkowymi oraz formami zajęć i formami sprawdzianów:

Kod efektu przedmiotowego	Treść efektu	Kod efektu kierunkowego	Forma zajęć	Sprawdziany
w zakresie wiedzy student zna i rozumie:				
W1	zasady badania podmiotowego w zakresie niezbędnym do oceny zaburzeń chorobowych.	C_W24	[ZP]	[SB]
W2	zasady badania przedmiotowego	C_W25	[ZP]	[SB]
W3	zasady aseptyki i antyseptyki	C_W51	[ZP]	[SB]
W4	wybrane zagadnienia z zakresu traumatologii dziecięcej	C_W68	[ZP]	[SB]
W5	procedury medyczne stosowane przez ratownika medycznego, w szczególności zaopatrywanie ran i oparzeń, tamowanie krwotoków, unieruchamianie złamań, zwichnięć i skręceń oraz unieruchamianie kręgosłupa, ze szczególnym uwzględnieniem odcinka szyjnego, a także podawanie leków	C_W73	[ZP]	[SB]

W6	zasady transportu pacjentów z obrażeniami ciała;	C_W82		
w zakresie umiejętności student potrafi:				
U1	przeprowadzić badanie przedmiotowe pacjenta	C_U4	[ZP]	[SB]
U2	przeprowadzić wywiad medyczny z pacjentem dorosłym w zakresie niezbędnym do podjęcia czynności medycznych	C_U7	[ZP]	[SB]
U3	ocenić stan świadomości pacjenta;	C_U8	[ZP]	[SB]
U4	ułożyć pacjenta w pozycji właściwej dla rodzaju schorzenia lub odniesionych obrażeń ciała	C_U9	[ZP]	[SB]
U5	przeprowadzić badanie fizykalne pacjenta dorosłego w zakresie niezbędnym do ustalenia stanu zagrożenia zdrowotnego w tym badanie urazowe	C_U10	[ZP]	[SB]
U6	ocenić i opisać stan somatyczny i psychiczny pacjenta	C_U15	[ZP]	[SB]
U7	monitorować stan pacjenta metodami nieinwazyjnymi	C_U18	[ZP]	[SB]
U8	analizować poszczególne zaburzenia chorobowe, wybrane objawy pacjenta.	C_U19	[ZP]	[SB]
U9	stawiać właściwą diagnozę zaburzenia.	C_U20	[ZP]	[SB]
U10	tamować krwotoki zewnętrzne i unieruchamiać kończyny po urazie;	C_U51	[ZP]	[SB]
U11	stabilizować i unieruchamiać kręgosłup	C_U52	[ZP]	[SB]
U12	stosować skale ciężkości obrażeń	C_U54	[ZP]	[SB]
U13	identyfikować wskazania do transportu do centrum urazowego lub centrum urazowego dla dzieci i zgłaszać obecność kryteriów kwalifikacji kierownikowi zespołu urazowego lub kierownikowi zespołu urazowego dziecięcego	C_U64	[ZP]	[SB]
w zakresie kompetencji społecznych student jest gotów do:				
KS1	aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem;	K_K01	[ZP]	[SB]
KS2	dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych;	K_K05	[ZP]	[SB]

KS3	kierowania się dobrem pacjenta.	K_K06	[ZP]	[SB]
-----	---------------------------------	-------	------	------

Potwierdzenie osiągnięcia efektów uczenia się:

Warunkiem uzyskania zaliczenia praktyki jest uzyskanie pozytywnej opinii opiekuna praktyk za każdy z ustanowionych efektów kształcenia. Pozytywna opinia powinna wynikać z obserwacji postaw i zachowań studenta podczas wykonywania zadań praktycznych [SB]. Student zobowiązany jest do aktywnego uczestnictwa w powierzonych mu zadaniach w trakcie trwania praktyki.

Edukacja

Forma zajęć/metody dydaktyczne:

Zajęcia praktyczne [ZP]: pokaz czynności z objaśnieniem, instruktaż, nauczanie przez bierne i czynne uczestnictwo w pracy, analiza przypadku, dyskusja

Treści programowe:

1. Wprowadzenie i omówienie zakresu praktyk.
2. Metody stabilizacji urazów.
3. Opieka nad pacjentem unieruchomionym po urazie.
4. Urazy kręgosłupa i rdzenia kręgowego.
5. Urazy kończyn.
6. Unieruchamianie kończyn. Gipsowanie.
7. Powikłania w urazach narządu ruchu.
8. Zespoły bólowe kręgosłupa.
9. Transport poszkodowanego z urazami narządu ruchu.

Literatura podstawowa:

1. Duckworth A.D., Porter D. E., Ralston S.: Ortopedia, traumatologia i reumatologia. Elsevier Urban & Partner, Wrocław 2010.
2. Gaździk T.S. (red.): Ortopedia i traumatologia. Tom 1-2. Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2008.
3. Gaździk T. S. (red.): Podstawy ortopedii i traumatologii narządu ruchu. Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2001.
4. Kruczyński J., Szulc A.(red.): Wiktora Degi ortopedia i rehabilitacja: wybrane zagadnienia z zakresu chorób i urazów narządu ruchu dla studentów i lekarzy. Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2015.
5. Mostofi S.B.: Szybka diagnoza w ortopedii. Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2011.

Literatura uzupełniająca:

1. Nowakowski A., Mazurek T.(red.): Ortopedia i traumatologia: podręcznik dla studentów medycyny. Wydawnictwo Naukowe Exemplum, Poznań 2017.
2. Pizzutillo P.D.: Ortopedia dziecięca. Wydawnictwo Czelej, Lublin 1999.